

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25479/2023
02.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић, Ирене Вуковић, Драгане Бољевић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Предраг Јовановић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2902/22 од 10.07.2023. године, у седници одржаној 02.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2902/22 од 10.07.2023. године, као изузетно дозвољеној, у преиначујућем делу.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2902/22 од 10.07.2023. године у преиначујућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 3859/21 од 25.10.2022. године, ставом првим изреке, одлучено је да остаје у целости на снази решење о извршењу Основног суда у Врању ИИВ 303/2021 од 25.08.2021. године у обавезујућем делу на име главног дуга за пружене адвокатске услуге по рачуну број 323/2021 од 17.06.2021. године за износ од 22.800,00 динара са законском затезном каматом од 08.07.2021. године до исплате и на име трошкова извршења 9.937,33 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 29.812,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2902/22 од 10.07.2023. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је укинута решење о извршењу Основног суда у Врању ИИВ 303/2021 од 25.08.2021. године за износ главног дуга од 13.500,00 динара са законском затезном каматом од 08.07.2021. године у у том делу тужбени захтев одбијен, док је у преосталом делу става првог и у ставу другом изреке првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у преиначујућем делу тужилац је изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија (став 2.)

По оцени Врховног суда, услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Правноснажном пресудом одлучено је о накнади трошкова на име пружених адвокатских услуга заступањем туженог у парничним и извршним поступцима. О овом праву тужиоца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке ревизијског суда, у којима је одлучивано о захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Тужилац није доказао постојање различитих одлука и супротно пресуђење у истој или сличној чињеничној и правној ситуацији, па не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Делом ревизијских навода тужиоца се оспорава утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Битне повреде одредаба парничног поступка не представљају дозвољен разлог за изјављивање посебне ревизије. Из изнетих разлога, одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

У овој правној ствари поступак је започет подношењем предлога за извршење 24.08.2021. године, а по усвајању приговора извршног дужника, настављен је као по приговору против платног налога. Вредност предмета спора је 22.800,00 динара.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то ревизија тужиоца није дозвољена.

Без обзира што је првостепена одлука у делу преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била дозвољена, у овом

случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, која регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**